

Emergència econòmica

Organitzacions empresarials clamen a favor d'una moratòria fiscal

Front comú del comerç, el turisme i la restauració a Catalunya

Un passeig de Gràcia a Barcelona gairebé buit amb només una farmàcia oberta

MADRID Redacció

A mesura que es materialitza la paralització de l'activitat econòmica, es multipliquen les peticions d'ajuda des de les organitzacions empresarials, amb la vista posada en les deliberacions del Consell de Ministres de demà. Ahir a Catalunya els sectors especialment afectats per l'expansió de la pandèmia, comerç, turisme i restauració, van presentar un front comú per reclamar al Govern estatal "de manera urgent i imminent" suspendre el pagament d'impostos i de quotes a la Seguretat Social, per a les empreses que han hagut de tancar o han reduït significativament la facturació per l'estat d'alarma o les mesures de contenció del coronavirus.

La sol·licitud, que ha subscrit Foment Comerç i Pimeec Comerç, amb 25 entitats, gremis i associacions d'aquests sectors, planteja congelar l'abo-

nament a l'Agència Tributària, en especial de l'IVA i l'IRPF, com també de les corresponents cotitzacions. Aquesta mesura, defensen els seus impulsors, "permetria generar a Catalunya més de 700 milions d'euros mensuals de liquiditat immediata només al sector del comerç, turisme i restauració".

La suspensió fiscal alliberaria 700 milions al mes a Catalunya per als sectors més afectats

Uns diners, insisteixen, que els empresaris podran destinar el pagament de proveïdors, treballadors, lloguers... Dos terços de les despeses mensuals, destaquen els afectats, està relaciona-

des amb el lloguer de locals i el pagament de nòmines.

Els tres sectors ara units concentren més de 550.000 llocs de treball a Catalunya i aporten més d'un 22% del valor agregat brut (VAB).

També ahir les cambres de comerç de Catalunya van publicar un manifest amb un ampli pla d'acció enfront de l'emergència que ha creat la pandèmia. En aquest van estendre la petició d'una moratòria tributària i de quotes socials sobre el primer trimestre de l'any per a tots els negocis. L'objectiu? "La supervivència del teixit empresarial solvent que ha estat darrere de l'evolució positiva de la nostra economia", afirmen. A més, reclamen ajuts directes per als ciutadans més vulnerables i l'exempció de les cotitzacions per als autònoms que han perdut més de la meitat de la seva facturació, juntament amb una renda mínima per als que estan en més mala situació.

El president de l'associació de treballadors per compte propi ATA, Lorenzo Amor, va enviar ahir una carta al president del Govern, Pedro Sánchez, en què sol·licitava no haver de pagar la quota de març "per la dificultat de gestionar la nova prestació en una setmana".

Entre el seu paquet per afrontar la crisi del Covid-19, la Cecot també ha sol·licitat a l'Administració que la nova regulació per als ERTOS per causa major no sigui interpretada "de manera restrictiva". Pel que fa a les mesures per impulsar la liquiditat mitjançant crèdits dels bancs amb garanties públiques, se sumen a les nombroses veus que reclamen "relaxar, i molt, els paràmetres de risc i agilitar-ne la concessió". La Cecot defensa, en tot cas, que la mesura financera més eficaç a curt termini és permetre que les empreses i els autònoms tinguin una "moratòria en la devolució del capital dels préstecs, mentre es continuen pagant interessos". ●

Millora dels avals per a micropimes

■ El Govern sospesa que els avals en els nous crèdits a autònoms i micropimes tinguin un 90% de l'aval de públic, a través de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) sempre que se sol·licitin arran de la situació de falta de liquiditat provocada per la declaració de l'estat d'alarma. Aquesta nova xifra -fins ara s'havia parlat com a màxim d'un 80%- és el nivell màxim que permet la Comissió Europea per a casos d'extrema gravetat, com és la situació de paràlisi que viu en aquests moments el món empresarial a Espanya i en altres països per l'extensió del coronavirus. Les negociacions entre el Tresor, l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) i la patronal

bancària, AEB, avancen a bon ritme. El que ja tenen clar les entitats financeres és que es dissenyaran trams en funció de la grandària de l'empresa. Tot i que l'acord no està tancat, podria ser d'un 65% per a les grans corporacions i mitjanes, i d'un 80% per a les petites empreses. El que és nou és que no es descarta crear un tram específic que podria arribar a un 90% per als autònoms i les micropimes, que són les que més problemes de liquiditat presentaran els dies vinents. Fa una setmana el Govern va aprovar la mobilització sense precedents de 117.000 milions d'euros públics per injectar liquiditat a les empreses. / Conchi Lafraya

Josep Maria Ganyet

El temps digital

Es els primers deu dies de confinament per culpa del Covid-19 també han suposat un màster en transformació digital. Mai tan cert com ara allò que l'esfera física i l'esfera digital són dues cares de la mateixa realitat; una petita cadena d'ARN ens ha obligat a veure la realitat en una tirallonga de cadenes de zeros i uns.

En només una setmana, persones i organitzacions ens hem reinventat transformant-nos digitalment a causa del confinament. Les alegries han estat múltiples, les decepcions també i totes tenen el seu origen en la diferència que hi ha entre el temps físic i el temps digital.

La suma de xarxes socials, connexió wifi i molt de temps lliure és letal. La por mou més a l'acció que la il·lusió i això els hackers socials ho saben. No em refereixo a pirates informàtics dels que entren als ordinadors, sinó als pirates socials que entren a cervells. Coneixen bé totes les debilitats humanes i són capaços de fabricar missatges, mems, cadenes de tuits i àudios de WhatsApp que són creïbles i que apelen als nostres instints més primaris. Tots hi estem exposats, però és en els col·lectius digitalment més vulnerables on són més efectius.

Pel que fa al temps de feina hem après que no és el mateix fer teletreball que teletreballar, com no és el mateix anar a la feina que treballar. Els videoconferenciants a qui he preguntat sobre el tema han coincidit en el que aparentment pot semblar una contradicció: es treballa molt més però el temps passa més ràpid. Treballar en remot equival a despullar la feina del seu component social; tot el temps que li dediquem serà per treballar. D'altra banda el component

El temps físic i el digital van a diferents velocitats; el repte és sincronitzar-los

social només el podem desplegar quan fem una videoconferència a la qual hem de focalitzar tota l'atenció que no podem dedicar a la feina, d'aquí que el temps passi més ràpid.

El temps de lleure digital encara és més angioxant. Quan vam començar el confinament vam pensar que amb el temps que no dedicaríem als desplaçaments diaris i actes socials ens acabariem el catàleg de Netflix, faríem tots els cursos de Coursera, Kahn Academy, Udemy, Foxize i Kadenze i seguiríem tots els canals de Youtube de ciència. I no.

A més, quan feïem aquests plans encara no sabíem que biblioteques, catàlegs, museus i Pornhub obririen els seus arxius de franc, i que músics, actors i rapsofes amateurs penjarien tot tipus de vídeos als seus canals (us recomano el de l'Steve Martin tocant el banjo). Una oferta infinita fa que el temps de tria també sigui infinit, altrament conegut com l'efecte no-sé-quina-pel·licula-triar-a-Netflix-i-ja-és-hora-d'anar-a-dormir.

Comencem la segona setmana de màster en transformació digital, sincronitzem bé els temps.